Cei 7 Sinaiți Anastasian

Cu ocazia cercetării operei patristice: „Împotriva evreilor”

din Papirus 52

Operele lui Anastasie Sinaitul nu sunt de un singur autor, ci de șapte autori cu același nume! Toți sunt în egală măsură ortodocși și patristici. Dar care dintre cei 7 autori cu același nume a scris fiecare dintre ei este o problemă controversată. Astfel, cu ocazia cercetării efectuate de Papirusul 52 pe această temă, prezentăm câteva dintre concluziile trase.

Din cauza punerii sub semnul întrebării a lucrării „Împotriva evreilor” de către cineva, ca o presupusă „pseudo-inscripție, neaparținând Sfântului Anastasie Sinaitul”, au urmat cercetările următoare, care au arătat că lucrările celor 7 Anastasie ai Sinaitului sunt în egală măsură ortodoxe și patristice. Din acest motiv, Părinții mai noi folosesc fragmente din ambii acești autori, fără a face nicio distincție, întrucât Sfântul Nectarie citează din același autor care a scris „Împotriva evreilor” (Anastasie Sinaitul cel Bătrân sau Alegorist), fără a pune la îndoială paternitatea sa.

În engleză există această pagină: http://www.anastasiosofsinai.org/list-of-works.html Disputatio adversus Iudaeos (CPG 7772). Mai, A., ed. În Scriptorum veterum nova collectio, volumul 7, pag. 207. Roma, 1833. Retipărit în Patrologiae Cursus Completus, Series Graeca Prior, editată de J.-P. Migne, volumul 89, coloanele 1203-82. Paris, 1865.

Este un index al operelor atribuite Sfântului. Atunci când o operă este considerată a sa, dar are o origine incertă, aceasta este menționată. Lucrarea în cauză, „Împotriva evreilor”, nu o menționează ca având o origine incertă.

Alexandros Korakidis spune corect: „Anastasie Sinaitul, Împotriva evreilor, 3 discursuri și dialog, PG 89, 1204-1280”

Pausanias Koutlemanis scrie, de asemenea: „Anastasius cel Bătrân de la Sinai, Împotriva evreilor, PG 89,1225”

Markos Siotis mai spune: „Anastasie Sinaitul, Împotriva evreilor, a treia întrebare. Migne EP 89.1244C”. Totuși, într-o altă lucrare a sa, el specifică perioada sa de timp ca fiind secolul al VIII-lea.

Totuși, se pare că această referire este făcută în mod convențional, deoarece problema Anastasienilor sinaitici este mai profundă și încă nerezolvată. De exemplu, Pan. Nikolopoulos scrie în THI în 1963 că: „Problema operelor care aparțin lui Anastasie nu a fost încă rezolvată. Acest lucru este legat de cercetarea universală a manuscriselor, care oferă lucrări care poartă numele lui Anastasie și în combinație cu cele ale celuilalt Anastasie".

De aceea, în anii 1950, Agouridis este precaut și vorbește despre „tratatele împotriva evreilor păstrate sub numele lui Anastasie, în anul 89 d.Hr.".

Dar chiar și în 1983, profesorul Dimitrios Tsamis scrie: „Există o oarecare confuzie printre cercetători în ceea ce privește persoana lui Anastasios, iar aceasta pentru că sunt menționate 7 persoane cu acest nume."

Între timp, în anii 1960 a existat o teză a lui Sakkou care tratează subiectul (S. N. Sakkou, On the Sinaitic Anastasions, Thessaloniki 1964), iar în 1969 a fost scris un articol relevant de Evangelos Chrysos (Evangelos Chrysos, 'Newer Research on the Sinaitic issue. 1969), Salonic, Fundaţia Patriarhală pentru Studii Patristice, pp. 121-143).

În acest articol, Chrysos scrie:

„Anastasie cel Bătrân, «alegoristul», care face obiectul cercetării în capitolul al patrulea al disertației lui Saccos (pp. 187-221) este o persoană necunoscută până în ziua de azi. Saccos își deduce existența din indicii interne din lucrările care îi sunt atribuite [...] Argumentele lui Saccos sunt cu siguranță convingătoare, iar o contribuție semnificativă la cercetare este faptul că o serie lungă de alte lucrări, printre care Împotriva evreilor, un grup de Omilii și Discursuri și în special Șase zile, provin de pe condeiul celui care a compilat ulterior Îndrumarea. Dar nici măcar aceste lucrări nu oferă indicații clare despre numele, originea, activitatea și epoca acestui autor «alegorist»."

Problema a fost abordată ulterior de Pan. Christou, care spune:

„În ultimii douăzeci și cinci de ani, s-au efectuat cercetări foarte serioase asupra anastasienilor, în Grecia de către strălucitii noștri studenți Sf.

Sakkos, E. Chrysos și V. Fanourgakis, și în Germania de către G. Weiss și K. H. Uthemann [...] Sf. Sakkos a ajuns la concluzia că autorii anastasieni ai operelor anastasiene cunoscute, publicate și nepublicate sunt șapte, toți sinaiți, și anume:

Anastasie I al Antiohiei,

Anastasie al II-lea al Antiohiei,

Anastasie Sinaitul, dogmatic,

Anastasie al Sinaiului, tipicon,

Anastasios, povestitorul A

Anastasios II, nuvelist

Anastasie Alegoristul.

Dintre descoperirile impresionante ale acestei cercetări, care au fost prezentate într-o manieră silogistică, două sunt cele mai importante - în primul rând, că Anastasie al II-lea al Antiohiei este un autor excelent și a scris în mod specific partea principală a Îndrumării și, în al doilea rând, că autorul Hexaemerului este Anastasie cel Bătrân Alegoristul. Cercetările patrologilor menționați mai sus au scos la lumină multe aspecte ale problemei, dar cu siguranță nu au rezolvat toate problemele individuale, prin urmare, sunt necesare eforturi suplimentare, deși este cert că anumite lacune vor rămâne întotdeauna. (Christou Panagiotis, „Patrologia Elenă", vol. V (secolele VI-IX), ediția a II-a, Kyromanos, Tesalonic 2006, p. 197)

În final, autorul lucrării „Dialectica împotriva evreilor" (PG 89,1203 și urm.) sub numele de „Anastasie Sinaitul", este atribuit de Saccos și Christos unuia dintre cei șapte Anastasie care au trăit în secolul al IX-lea și este numit Anastasie Sinaitul cel Bătrân („alegorist", conform lui Saccos).

Pan Christou scrie:

„A fost scos din obscuritate de Sfântul Sacco, care altfel nu a putut găsi nicio informație biografică despre el. Cu toate acestea, nu este posibil să

vorbim despre persoana sa, ci despre opera sa. Sacco îl caracterizează drept alegorist, dar în realitate este un tipolog, așa cum sunt majoritatea interpreților și apologeților din epoca bizantină mijlocie. După cum va fi evident din caracterul lucrărilor pe care i le atribuim, ar fi mai bine să-l numim apologet.” (Christou Panagiotis, „Patrologia Elenă”, vol. V (secolele VI-IX), ediția a II-a, Kyromanos, Tesalonic 2006, p. 211)

Este vorba despre sinait și despre lucrarea „Dialectica împotriva evreilor”, care este considerată a fi o lucrare de aproximativ 870 d.Hr. și a fost scrisă de Anastasie Sinaitul cel Bătrân, „alegoristul” sau „apologetul”.